

Tekst praatje van directeur D.J. Haker gehouden op de laatste (opheffings) ledenvergadering van de Coöp. Zuivelfabriek “Herwen en Aerdt” - 19 april 1961

Bron: handgeschreven notitie

Voor de derde en laatste maal¹ doet het Bestuur een beroep op de leden, voor aansluiting bij “Camiz” in Arnhem. Daar tussen door is er nog een gesprek met Zevenaar en Didam geweest, welke eerste in dezelfde, misschien nog wel moeilijker situatie verkeert als hier bij ons.²

De moeilijkheden bij ons worden voornamelijk veroorzaakt doordat – vooral - de grote leveranciers hun bussen schoon terug verlangen. Op de boerderij is n.l. slecht aan personeel te komen en op Zondag werken wordt bijna niet meer gedaan. Er is ook wel wat voor te zeggen als je als boer iedere dag 20 á 30 bussen moet boenen.

De investeringen om aan onze fabriek de bussen schoon te maken zijn echter veel te hoog bij een kleine aanvoer van 3 mln. kg. En moest dit toch gebeuren dan blijven we met te veel wei zitten, wat ook weer de melkprijs zal drukken.

Een nieuw probleem wat de laatste tijd om de hoek komt kijken, is het vertrek van personeel van onze fabriek naar elders en om nieuwe mensen te krijgen valt niet mee, vooral ook omdat een zuivelfabriek geen vijfdaagse werkweek kent. Daarbij, nieuwe krachten moeten eerst ingewerkt worden, zodat van de overgebleven mensen het dubbele wordt verlangd.

Nu kan men wel zeggen, lever de melk dan maar af aan een andere zuivelfabriek, doch dit is vlugger gezegd dan gedaan. De meeste fabrieken die eerst ook melk afleverden hebben inmiddels enorme bedragen geïnvesteerd in een eigen kaasmakerij, wel een teken dat het melkleveren ook niet zo voordelig is.

Daarnaast wordt er aan deze melk hoge eisen gesteld, ze moet diep gekoeld worden afgeleverd. Hiervoor moet onze fabriek een koelmachine aanschaffen, prijs 15. á 16.000 gulden.

Als je buiten het bestuur staat is het allemaal gemakkelijk, doch als je er deel van uitmaakt, zoals de twee nieuwe Bestuursleden, dan kom je ook tot andere gedachten.

De moeilijkheden stapelen zich op, de haat onder de boeren wordt steeds groter, melkrijders helpen mee, door wel te rijden maar 24 gulden per dag meer te vragen.

Er is nog een kans, maar dan ook de laatste, aansluiten bij “Camiz” Arnhem. Meer melkgeld, schone bussen, tien jaar de melk ophalen zoals het thans gebeurt.

U zal nu wel zeggen waarom heeft de Directeur dat de vorige keer niet gezegd, doch toen waren de moeilijkheden, naar mijn mening, nog te overzien en Uw Directeur was een goede baan aangeboden in Arnhem en was er wellicht gedacht, hij praat voor z'n eigen.

De zaken liggen nu anders Heren, Ik hoef niet voor me zelf te praten, ik krijg ontslag, ik kan enkel nog hopen dat het eervol zal zijn.

¹ Hoe zo laatste maal ?

² Dat gesprek, blijkt uit deze vergadering, had dus niets opgeleverd